

[Indenrigsministeren.]

lens Ordlyd, hvad man mener; man taler somme Steder i Artiklen om „Landbefolkningen“, andre Steder om „Landbobefolkningen“. Men Tallene belyser dog stærkt, at der i hvert Fald i de paagældende Aldersklasser er Tale om en langt, langt større Procentdel af unge i Landbruget end gennemsnitligt i Befolkningen som Helhed.

I øvrigt er der visse Forhold ved Udskrivningen, der gør, at netop visse Grupper af Bybefolkningen maa rammes haardest. Fordelingen af de udskrevne sker jo efter ganske bestemte Regler, hvorved der i første Række tages Hensyn til Hærens og Flaadens Behov for Folk med særlig Uddannelse. Derfor maa Mandskabet fordeles paa den Maade, at man først og fremmest udtager Folk med de særlig krævede Livsstillinger efter Lodtrækningsnummer inden for de ubetinget tjenstdygtige og eventuelt blandt de betinget tjenstdygtige, og først naar Kravet med Hensyn til særlige Livsstillinger er fyldestgjort, tages Resten alene efter Lodtrækningsnummer. Det siger sig selv, at denne Fordeling fortrinsvis gaar ud over Bybefolkningen, fordi den leverer de store Kontingenter af faglærte Haandværkere, af værnepligtige med Eksaminer af forskellig Art. En Polytekniker og en Tandlæge f. Eks. er jo ude for overvejende Sandsynlighed for altid at blive indkaldt, selv om de ikke engang er udskrevet som ubetinget tjenstdygtige.

Et enkelt Eksempel, der foreligger for mig, skal jeg nævne, fordi det ogsaa kan belyse Forholdet i nogen Grad. I Nordsjælland viste det sig inden for den paagældende Udskrivningskreds's 4de Omraade, at af de værnepligtige, der mødte, var 52 pCt. Landmænd eller andre i Landbruget beskæftigede, medens de 48 pCt. var Ikke-Landmænd. Hvis man nu vil se efter, hvorledes Forholdstallet er for de udskrevne, viser det sig, at der blandt dem var 51,5 pCt. Landmænd og 48,5 pCt. Ikke-Landmænd.

Disse Tal — jeg nævner dem med alt Forbehold, fordi det kun er et lille Ud-snit — tyder i hvert Fald ikke paa, at en større Værnepligtsbyrde er lagt paa Landbruget end paa andre Erhverv. Men jeg gentager altsaa over for det ærede Medlem, at disse Undersøgelser skal blive tilendebragt, og naar de er tilendebragt, er det klart, at Resultatet skal blive gjort tilgængeligt for dem, der maatte ønske at kende det.

Ministeren for offentlige Arbejder (Fisker:) Under denne Debat er der af

flere ærede Medlemmer fremsat forskellige Udtalelser vedrørende Statsbanernes Forhold. Det konservative Folkeparti har ved sin Ordfører udtalt Ønsket om, at Statsbanernes samlede Forhold bliver optaget til en nærmere Undersøgelse. Den ærede konservative Ordfører motiverede dette med, at han for sit Vedkommende ikke var tryk ved det Billede, som Statsregnskabet gav af Statsbanernes Forhold. Jeg ønsker i denne Anledning først at sige, at Statens Regnskaber naturligvis udviser det rigtige Billede, og for Statsbanernes Vedkommende gælder det ogsaa, at Regnskabet giver det rigtige Billede af deres Økonomi, og at de regnskabsmæssige Oplysninger og Opstillinger nøje svarer til Kendsgerningerne. Jeg vil derefter gerne understrege, at samtlige de Beløb, der er anbragt i Statsbanerne, er bevilget af Rigsdagen med Angivelse af, til hvilke Formaal Beløbene skal anvendes, og endelig vil jeg gerne erindre om, at de gennemførte Ændringer i Regnskabsopstillingen med Hensyn til Forrentning og Af-skrivning, med Hensyn til Pensionsudgifter og paa andre Omraader er en Følge af Bestemmelser, truffet af Rigsdagen herom og alle fuldkommen sagligt begrundede.

Naar jeg har nævnt dette, er Grunden alene at søge i den ærede konservative Ordførers Motivering af sit Krav om en Undersøgelse af Statsbanernes Forhold og hans Henvisning til Statsregnskabet. Jeg gør samtidig opmærksom paa, at en Undersøgelse af disse Forhold vil regnskabsmæssigt naturligvis ikke give noget andet Billede end det, man i Forvejen er i Besiddelse af, men jeg har da ogsaa forstaaet den ærede konservative Ordfører saaledes, at det, han tilsigter med denne Undersøgelse, ikke saa meget er en Undersøgelse af Regnskabet, men mere Banernes øjeblikkelige Stilling og maaske i endnu højere Grad deres fremtidige.

Hvis dette er rigtigt — hvad jeg indtil videre gaar ud fra —, er Opgaven ulige vanskeligere. Formaalet med denne Undersøgelse vilde da blive at søge Statsbanerne rigtigt placeret i den kommende trafikale Udvikling, hvis Tempo som bekendt er voksende, og at afpasse Anlægs-politikken, Investering af nye Beløb, derefter. Denne Opgave er i sig selv vanskelig, fordi man under alle Drøftelser maa regne med mindst een ubekendt Faktor, nemlig Fremtiden. Men Opgaven bliver dobbelt vanskelig, ja, uløselig, hvis Undersøgelsen begrænses til Statsbanerne alene. Den Stilling, Statsbanerne trafikpolitisk skal indtage, kan naturligvis til en vis Grad og i